

“Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πούλησίας βάζου καὶ ἄλλη / λογία τῆς ἀφεντίας
ρεάλια τρία ἦτοιν 3/ ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἡ παρ[ὼν] / νὰ ἔχην
τὸ στερεὸν βέβαιον καὶ ἀχάλαστον. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμεινα
κον[ν] / τέτοιον καὶ ἀνεπαμένοιν ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν
κάτωθεν γε[γρα] / μμένων ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος ἀφέντης παπᾶς εἰς ἀσφάλεια
καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Ν(ι)κόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς στέργω τὰ ἄνωθεν

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας.

/ — Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

206

Ἀγοραπωλησία

φ. 116^v, 117^r

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 31/ εἰς τὸ ἀρ-
χοντικὸν τοῦ παναῖν / δεσιμωτάτου ἀφέντην πρὲ Φραντζέσκου Κομνενοῦ [[καὶ]] ντε-
γάνου Ναξίας ἐδῶ παρὼν τὰ κάτω / θεν μέρην τὸ ἐν μέρος ὁ παναινδεσιμώτατος
ἀφέντης πρὲ Δημήτρης Βέγιας τὸ δὲ ἕτερον μέρος ἡ κερά Μαργαρίτα γυνὴ τοῦ κὺρ
Γλιμάκη τοῦ Νικόλα τῆς Πολυδουκατοῦς λέγοντας / ἡ αὐτὴν ἄνω εἰρημένην κερά
Μαργαρίτα τὸ πῶς εἶχεν ἓνα χωράφιν εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ / Δρυμοῦ σύνμπλιο τῆς
ἀδελφῆς τῆς ἄνωθεν Μαργαρίτας τῆς Σταμάτας καὶ τῆς Σταμάτας τοῦ Διά / κου
καὶ τῆς Διαμαργιωνίτισας τὸ ὁποῖο χωράφιν τὸ ἔδωσεν ἡ ἄνωθεν Μαργαρίτα τοῦ
πο / τὲ Νικόλα Μπαρραῖ νὰ τὸ κάμη ἀμπέλι καθὼς γράφειν ἡ γραφὴν του νὰ τὸ
ἔχουν παντο / τινὸν κατὰ τὶς κοντετζιόνες ὅπου γράφειν ἡ γραφὴν τὸς ὅπου ἔχουν
καμωμένην ὑπὸ χει / ρὸς τοῦ παπᾶ κὺρ Μάρκου Ραντόπουλου τὸ ὁποῖο τὸ ἐφύτεψεν
ὁ ποτὲ ἄνωθεν Νικόλας Μπα / ραῖς τὸ ὁποῖο τὸ ἔχειν τὴν σήμερον ὁ Νικόλας τοῦ
Παντελάκη λοιπὸν ἡ αὐτὴν ἄνωθεν / κερά Μαργαρίτα καὶ ὁ ἄντρας τῆς ὁ κὺρ
Γλιμάκης ἀπὸ τὴν σήμερον δίνου καὶ παραδίνου καὶ που / λοῦ τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου
ἀφέντην πρὲ Δημήτρη τὰ τρία τετάρτια τοῦ ἄνωθεν ἀ / μπελίου μὲ τὶς μόδους καὶ
κοντετζιόνες ὅπου γράφειν τὸ παντίκιν του οὐ διὰ ρεάλια / δέκα πέντε ἦτοιν (νούμερο)
15/ καθὼς ἀναμετάξουν τὸς ἐνσυνφωνήσανσιν τὴν ὁποία πλη / ρωμὴν καὶ τιμὴν τῶν
αὐτῶν τριῶν τεταρτίων τοῦ ἀμπελίου καθομολογοῦν τὸ αὐτὸν ἄν / τρῶνο Γλιμάκης

καὶ Μαργαρίτα πῶς τὰ ἐλάβασιν καὶ ἐπερίλαβάν τε ἀπὸ τὰς χεῖρας / τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην πρὲ Δημήτρη τοῦ ἀγοραστῆν καὶ κράζονται πληρωμένοι καὶ ξεπληρω- / μένοι ὡς ἓνα νᾶσπον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐκδύνουνται καὶ ἀποκδύνουνται ἀπὸ τὸ αὐτὸν / πρᾶμα καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ ἐντίνουν τον καὶ παραδίνουν τον εἰς τὰς χεῖρας / τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν / μὲ πᾶσαν / του ποσσέσον / καὶ δικαίωμα / νὰ τὸ κάμην ὡς θέλαιν καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγορά του / πουλήσην χαρίσιν ψυχικόν τὸ δώσιν καὶ τὰ ἐξῆς δίνοντάς του ἀκόμη ἐξουσία τοῦ αὐτοῦ ἀ / γοραστῆν ὅτιν νὰ δεῖ τὴν γραφὴν τοῦ παντικίου ἂν τᾶχου τελειωμένα ὡς ἔχουν τὸν ταιρι / ασμόν τος μὲ τὸν μποτὲ Μπαρραῖ εἰ δὲ καὶ δέν ἔχειν τοὺς πάτους κατὰ τὴν γραφὴν του / [νὰ μ]πορῇ ὁ ρηθεὶς ἀφέντης πρὲ Δημή- τρης νὰ κάμη ὡσὰν νοικοκύρης καὶ ἐξουσιαστής ὡς γράφειν τὸ παντίκιν / [.....] τον ἀντρόνον οἱ πουληταὶ ἀπομείνου αὐτοῖν καὶ τὰ καλὰν τος νὰ μαντινιέρου καὶ νὰ ντεφεντέρουν τὸν ἄνωθεν ἀγοραστῆν εἰς πᾶσαν ἐναντίον τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου καὶ τὰ ἐξῆς κληρονομικῶς /. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια ἑπτὰ ἡμισυν / ἦτοι 7 1/2 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιούται πληρώνοντας τὴν μπένα καὶ μὴ πληρώνοντας ἢ παρὼν νὰ ἔ / χην τὸ στερεὸν βέβαιον καὶ ἀγάλαστον ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων.

/ (πρὲ Ντομένεος Γαβαλᾶς πάροικος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν —

/ Ντὸν Δομένεγο Γριμάλδης μαρτυρῶ τὸ ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

207

Ἀγοραπωλησία

φ. 117^Γ

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682 / ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 7 / εἰς τὸ ἔξων τῆς Πόρτας τῆς Ἑβριακῆς εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερα παπαδιᾶς / πρεσβυτέρως τοῦ παπᾶ κὺρ Σταμάτην Σέργην καὶ θυγάτηρ κὺρ Ἀντωνίου Ζούλην ἐδῶ παρὼν ἢ αὐτὴν / κερα παπαδιᾶ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος ἢ κερά Μαρία θυγάτηρ ποτὲ Γεωρ- γίου Χαντζῆν καὶ γυνὴν ποτὲ / Κωνσταντῇ Σαλιαρόπουλου ὁμάδιν μὲ τὴν θυγατέραν τῆς τὴν κερά Παρασκευὴ λέγοντας οἱ αὐ / τὲς μάνα καὶ θυγατέραν τὸ πῶς ἔχουν καὶ τὸς εὐρίσκεται ἀπὸ μέρος τοῦ ἄνωθεν ποτὲ Κωνσταντῇ τοῦ πα / τέραν τῆς ἄνω